

Kukačka je můj Mount Everest

Rozhovor s Oldřichem Mikulicou

Oldřich Mikulica (*1951 v Lužicích u Hodonína) | je fotograf, kameraman a režisér. Pro Českou televizi natočil dokumenty Vodní ptáci, Příběhy z přírody, triptych o jižní Moravě Krajem čapích hnízd či film o kukačce Hýčkaný vetřelec, který roku 2011 získal na mezinárodním festivalu Ekofilm 2010 cenu Ministerstva životního prostředí. Své fotografie publikuje v mnoha českých i zahraničních časopisech včetně National Geographic. Spolu s Josefem Ptáčkem vydal obrazové publikace Dravci a sokolnictví v ČSSR (1988), Nevinní jako skrývanci (1996), Kraj plný jasu (1997), Za tajemstvím mokřých křídel (1998), Energie v křídlech ukrytá (2000). Jako první Čech získal roku 2011 ocenění Evropský fotograf divoké přírody. Nejraději fotografuje kukačky obecné, kterým se doma na jižní Moravě věnuje přes čtyřicet let. Unikátní snímky se loni objevily ve velmi úspěšné knize The Cuckoo – The Uninvited Guest.

Co Vás přivedlo k fotografování? Proč fotíte právě přírodu?

Příroda je to, co mne od dětství obklopuje. Narodil jsem se a žiji v obci, kde mám blízko ke třem základním biotopům – stepi, lužnímu lesu, rybníkům. No, a to se těžce odolává kontaktu s přírodou. Pokud do přírody trošičku vniknete a chcete něco zdokumentovat, tak to musíte vyfotografovat nebo nafilmovat.

Čím Vám učarovali zrovna ptáci, proč jste se začal věnovat ornitologii?

Ptáci vždy přitahovali pozornost člověka. Jednak svojí barevností, ale taky tím, že nežijí až tak skrytým životem jako mnoho dalších živočichů. To je ideální příležitost pro pozorování i fotografování. Pak si mnoho věcí musíte poznamenat, abyste se mohli posouvat dál v pozorování, a už jste u ornitologie.

Se kterým druhem jste se nejvíce potýkal, která fotka je pro Vás největším „úlovkem“?

Mám fotografie, na nichž si vážím, že jsem u jejich vzniku mohl být, jako je třeba snímek jestřábiho samce u sedící samice na

hníždě. Vyfotografoval jsem ho sice tenkrát ještě černobíle, ale o to je vzácnější. To jsou nezapomenutelné okamžiky. Pak je mnoho fotografií, které člověk propásl, a ty okamžiky má stále vryty v paměti. Navíc mé fotografické začátky probíhaly začátkem sedmdesátých let minulého století, kdy to nebylo vůbec jednoduché. Za téměř půl století je fotografování úplně jinde. A pocho-pitelně největším „úlovkem“ je moje vítězná fotografie soutěže Evropský fotograf přírody 2011, kterou jsem nazval Vítězství a prohra, na níž je zachycena kukačka, jak odnáší z hnízda vejce rákosníka obecného.

Jaký je Váš nejkrásnější zážitek z přírody? Na která místa se rád vracíte?

Jedním z nejsilnějších zážitků, které jsem v přírodě prožil, byla možnost vidět poprvé parazitaci kukačkou, tehdy na hníždě rákosníka velkého. A krásných okamžiků bylo tolik, že by na to tady nebyl prostor. Měl jsem to štěstí, že jsem procestoval celou Evropu. Třeba takový polární den je obrovský zážitek (tedy ten první, který prožíváte, pak si na to pomalu zvyknete). A rád se vracím právě na sever Evropy.

Rákosníci mi ukázali cestu ke kukačce

Foto: Oldřich Mikulica

Často nás v dětství ovlivní nějaká osobnost, kniha nebo film. Měl jste i Vy nějaké vzory?

Pochopitelně jsem, jako každý kluk, hltal odbornou literaturu a téměř všemu věřil, sledoval dokumentární filmy. Pak ale zjistíte, že všechno tak není, že literatura mnohé jen opisuje ze starších knih a je v ní ve srovnání s realitou mnoho chyb. Nějaký vyhraněný vzor jsem neměl. Spíše jsem vše objevoval sám jako voják v poli, což s odstupem času považuji za velmi prospěšné. V okamžiku, kdy jsem vytvořil první podařený obrázek z přírody, mě začaly napadat myšlenky na nějakou knihu, která by tady zůstala jako doklad mého snažení.

Hodně se věnujete i natáčení dokumentů o přírodě. Když porovnáte fotografování a natáčení, jaké spatřujete rozdíly, co umožňují a koho dokáží oslovit?

Filmování jsem se věnoval deset let. Je to absolutně něco jiného než fotografování. Mnoho fotografů přírody si naivně myslí, že je to jednodušší, což je velký omyl. Pochopí možná jen ti, kteří to zkusili. Pokud se prosadíte a dokážete film dostat do úrovně, že je odvysílán médií, tak se otvírají obrovské možnosti ovlivnit svou tvorbou mnoho diváků. Vždy mě pobuřovalo, že téměř každé malé dítě umí rozpoznat lva, zebra, slona, žirafu, což jsou zvířata, s kterými se většina z nás v jejich přirozeném prostředí nesetká, ale poznat kosa, sýkoru, vrabce, to už bylo a je horší. Přitom jsou to druhy, s kterými sdílíme stejné životní prostředí. Proto mé filmy chtěly ukázat právě druhy, které by měl znát každý z nás.

Vaším oblíbeným druhem je kukačka. Jak se to přihodilo?

Když mi bylo třináct, při jedné toulce s kamarády u nedalekých rybníků u okolí

Jestřábi pár – velmi vzácná chvíle

našeho bydliště jsem poprvé zahlédl a také zaslechl mladou kukačku. Seděla na malém pahýlku u rákosového porostu a intenzivně ji krmil rákosník obecný. Kamarádi pokračovali v cestě, zatímco já jsem zůstal jako příkovaný a sledoval tuto scénu. Rákosník kukaččímu mláděti chvílemi přistával na zádech, jindy vedle něj a někdy to vypadalo, jako by spolu rozmlouvali. Kukačka poletovala na okraji rákosiny. Sedala na zlomená stébla rákosí, vlétla do kopřiv a netrvalo dlouho a zamířila si to do koruny blízké vrby. Rákosníček stále za ní. Chvílemi se mi ztrácela, ale její žadonění mě nenechávalo na pochybách, že ji rákosníček krmí, co mu síly stačí. Bylo fascinující pozorovat to nenasyté mládě a jeho nedobrovolného adoptivního rodiče, jak za ním poletuje, kamkoli se hne.

Toto neskutečné divadlo přírody mě zcela uchvátilo. Začal jsem o kukačce snít. Cesta k ní však nebyla vůbec jednoduchá. Tenkrát jsem o tomto druhu věděl jen to, že parazituje hnízda a na jaře kuká. Hledal jsem informace v literatuře a dychtivě vstřebával vše, co v ní bylo napsáno. Věřil jsem tehdy bezděčně všemu, co jsem se dočetl. Jak čas plynul, nadšení pro přírodu mě neopouštělo a já jsem stále myslel na kukačku. Sníval jsem o tom, že se chci stát nenápadným pozorovatelem a svědkem jejího života, že ho chci zdokumentovat. Uplynulo dalších devět let, ale během nich jsem se s žádnou mladou kukačkou již nesetkal. Z neznalosti věci jsem své dávné setkání začínal považovat za obrovskou náhodu, která prostě byla a už mne nepotká. Jak jsem se mýlil.

Kukačku v přírodě slyšel snad každý, málokdy ji však vidíme. Jak se vám podařilo dostat se k ní tak blízko?

Kukačka obecná je fenomén naší přírody. Dostat se jí „pod kůži“ vyžadovalo mnoho let usilovné práce. Mnoho fotografů přírody touží získat snímky atraktivních ptačích druhů, jako je třeba ledňáček, dudek, vlha a mandelík. Z mého pohledu je to výstup na Mont Blanc. Pro mne však zdoláním Mount Everestu vždy byla, je a bude kukačka obecná. Důvodem je její tajemný život a mnoho doposud nevyjasněného kolem ní vůbec.

S kukačkami jste strávil kus života. Podělíte se s námi o nějaké své poznatky nabyté vlastním pozorováním, které do té doby nebyly známé?

Koncem osmdesátých let minulého století jsem byl svědkem jedné události, která do té doby nebyla popsána. Znal jsem jedno hnízdo rákosníka obecného, které bylo parazitováno kukačkou. V době, kdy kukaččí mládě bylo ve stádiu dvou týdnů, se odehrálo něco, čemu jsem ani nechtěl věřit. Rákosníci postupně v průběhu dne přestali kukačku krmít, začali rozebírat hnízdo pod mládětem a stavět dva metry odtud hnízdo nové. Mládě následně na hnízdě uhynulo. Tato kukaččí tragédie mi s nadsázkou změnila život a já se začal kukačce věnovat intenzivněji než dříve.

Vítězství a prohra – vítězný snímek soutěže Evropský fotograf přírody 2011

Foto: Oldřich Mikulica

Kukaččí samci svádějí o teritorium urputné boje, které jsou však k zhlédnutí jen zřídka

Foto: Oldřich Mikulica

Napadá mě, co děláte v krytu, když tam musíte sedět mnoho hodin?

V krytu nemůžete dělat prakticky nic. Tedy minimálně se pohybovat je základ. Pak si tam nesmíte zdřímnout. Tedy můžete, ale s největší pravděpodobností propánete něco, co se nebudete už nikdy opakovat. Ale můžete to brát jako relax, únik z dnešního přetechnizovaného světa a přemýšlet o mnohém. Nejlépe o chování ptáků.

Kukaččí fotografie vytváříte již 40 let. Pozorujete za tu dobu nějaké změny, například v početnosti kukaček nebo v jejich chování?

Pochopit chování kukaček, to je běh na dlouhou trať. Změny v jejich chování za jeden lidský život zřejmě nikdo nezaznamená. Ale určitě si můžeme všimnout toho, že pravděpodobně se změnou klimatu dochází k zásadnímu problému, který ovlivňuje početnost kukaček. Druhy, které kukačka parazituje, se začínají na svá hnízdiště vracet o pár dnů dříve, než tomu bylo v minulosti. Pak v okamžiku návratu kukačka mnohdy nenalézá vhodná vývojová stadia hostitele, jak tomu bývalo dříve. No a to je problém. Ona jej určitě vyřeší evoluce, ale bude to trvat.

Když porovnáte znalosti o kukačce v dobách, když jste začínal, se současností, co nejzásadnějšího jsme se dozvěděli?

Kdysi Aristoteles tvrdil, že se kukačka přes zimu přeměňuje v krahujce. Dnes pochopitelně takovému blábolu nikdo nevěří. Je faktem, že za posledních třicet let se hlavně díky technice podařilo mnohé z tajemného života kukačky odhalit. Nejvíce fascinující jsou její tahové cesty. V současnosti můžeme kukačku, která je nasazen vysílač, díky satelitní telemetrii sledovat každý den kdekoli na světě. O tom se nám v minulém století ani nesnilo. Dnes víme, že kukačky z Evropy táhnou západní cestou (přes Pyrenejský poloostrov, Saharu, Kamerun) a východní cestou (přes Itálii nebo Balkán) do deštných pralesů v Kongu. Tam se obě cesty setkávají. Neuvěřitelný je příběh kukaččího samce, který byl chycen v Číně a dokázal non-stop letem překonat Indický oceán (kolem 3700 km) za čtyři dny, aby dosáhl pobřeží Mosambiku. Neuvěřitelné, ale pravdivé.

Kukačky bývají kvůli absenci rodičovského chování a parazitaci drobných pěvců vnímány

spíše negativně. Co byste uvedl na jejich obhajobu?

Kukačka je pro mnoho pěvců určitě nevitáním hostem. Přesto do přírody patří, ať si o ní myslíme, co chceme. A oni pěvci nejsou tak bezbranní, jak si mnozí z nás myslí. Jednak mohou parazitované hnízdo opustit, nebo vejce vynést, což znamená pro kukačku prohru. Je to věčné soupeření.

U kolika hostitelských druhů jste kukaččí mládě či vejce zaznamenal a u kterého Vás to nejvíce překvapilo?

Pokud dobře počítám, tak jsem kukačku měl možnost fotografovat u čtrnácti druhů pěvců. Nemohu říct, že bych byl něčím překvapen, ale výjimečný byl snad případ sýkory parukářky, kdy se zlomil strom, v němž měla hnízdo, a kukačka toho využila a hnízdo parazitovala. Zajímavá jsou určitě i pozorování střízlíků, kdy náš druhý nejmenší pěvec krmí takového obra v hnízdě. Je to jako David a Goliáš.

Knihu *The Cuckoo – The Uninvited Guest* vyhlásil britský časopis BBC Wildlife knihou měsíce, byla velmi vřele přijata takovými osobnostmi v oboru, jako je Tim Birkhead nebo Nick Davies, který je také autorem předmluvy. Považujete ji za dosavadní vrchol své práce, je to splněný sen?

Kniha začátkem roku 2018 získala druhou cenu v prestižní soutěži „Best bird book of the year 2017“ (nejlepší ptáčí kniha za rok 2017), kterou vyhláší redakce časopisu *British Birds* a organizace British Trust for Ornithology, což je obrovský úspěch. Nepředpokládám, že by se dal znovu překonat, protože konkurence je veliká. A zda je to splněný sen? Do určité míry ano, ale rád bych ještě s tématem kukačka nekončil.

V anotaci knihy se uvádí, že vyvrací mýty o kukačce. Můžete prozradit alespoň některý a uvést ho na pravou míru?

Většinou se má za to, že chlupaté housenky žere jen dospělá kukačka. Dokonce jedna teorie praví, že právě to, že by kukačky nemohly krmit svá mláďata chlupatými housenkami, jejich předky přivedlo k parazitaci. Housenky, které jsou jinými druhy ptáků pro své žahavé chlupy opomíjeny, by mladá kukačka údajně nezvládla strávit. Podařilo se mi několik druhů – například rehka domácího, kosa či rákosníka velkého – vyfotografovat, jak právě chlupatými housenkami mládě kukačky krmí, což evidentně boří tento mýtus.

Vyjde kniha také v češtině?

Nikdy se nemá říkat nikdy, i když si myslím, že tato konkrétní kniha v češtině nevyjde. Bohužel pro české čtenáře, což je velká škoda. O všem rozhodují finance.

Máte nějaké přání, druh, který byste rád dokumentoval, nebo vysněnou knihu či film?

Tady možná navážu na předešlou otázku, která vyznívá pro české čtenáře negativně.

Foto: Oldřich Mikulica

Otázka pro ornitology: co je na této volavce bílé jinak?

Foto: Oldřich Mikulica

Akt trvající pár vteřin. Rákosník velký neúspěšně brání své hnízdo před parazitací.

Protože jsem neměl dostatek prostoru ve zmiňované knize uplatnit své zážitky a postřehy s kukačkou, rozhodl jsem se vytvořit novou příběhovou knihu o kukačce. Text mám prakticky hotov a stejně tak výběr obrázků. Teď musím najít nakladatele.

Proč vlastně fotíte a filmujete, co byste chtěl svými díly sdělit?

Tady jsem již zčásti odpověděl tím, že mi celkem vadí, když známe mnohá exotická zvířata, a neznáme to, co nás obklopuje, co žije okolo nás. To je i případ kukačky a mnoha dalších druhů, a nejsou to jenom ptáci. Děti se třeba rozplývají nad panáčkujícími surikatami, ale sysel jim nic neříká. Tedy snad jen, že je ve vyjmenovaných slovech, a to mně připadá málo. Proto bych ještě rád vytvořil knihu o kukačce i pro děti. Zatím to nosím jenom v hlavě.

Každý den jsme zahlaceni zprávami o znečišťování životního prostředí, vymírání druhů, klimatické změně. Jak hledíte do budoucnosti?

Nejsem skeptik a nepodléhám panice s globálním oteplováním. Rozhodně bude v brzké budoucnosti největším problémem voda. Máme to štěstí, že žijeme v kulturní střední Evropě, a tak je pro většinu z nás

dostatek pitné vody možná samozřejmost, ale nemusí tomu tak být.

Co podle Vás může udělat jednotlivec, aby to přineslo pozitivní změnu v ochraně přírody?

Je to celkem jednoduché. Každý pokácený strom nahradit novým (nejlépe dvěma), každou posekanou travu nebo větev ze stromů neodnášet okamžitě na sběrný dvůr. Tam odnášejme, co skutečně do přírody nepatří. Vytvořme na zahrádkách nebo v polích kompostoviště, kde najdou útočiště mnohé druhy hmyzu (až budeme překvapeni, jak rychle a v jaké míře); minimálně tak zatížíme životní prostředí a navíc pomůžeme přírodě, a tím i sobě. Vyhnali jsme vlaštovky ze svých domovů a měli bychom se z toho poučit. Nečinně znovu stejné chyby. Uvědomme si, že planeta Země tu bude s námi, ale klidně i bez nás. Bez přírody, své Matky, však my jako živočišný druh zanikneme. Nenalhávejme si, že se nás to netýká. Abychom zdárně a se ctí přežili v harmonii s přírodou, začněme více používat zdravý selský rozum! 🐦

Knihu *The Cuckoo – The Uninvited Guest* objednávejte na www.birdlife.cz/kukacka do 30. září za nejlepší cenu na českém trhu!

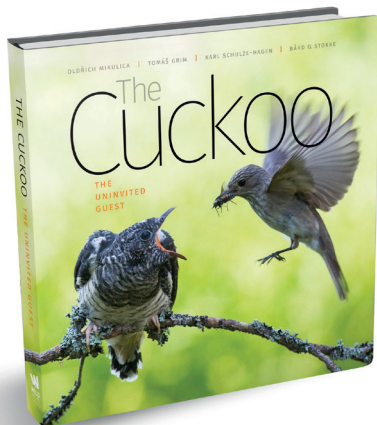
.....
Ptala se Alena Klvaňová | šéfredaktorka *Ptačího světa*

31. 8. | Noc netopýrů na Josefovských loukách; www.josefovskelouky.cz
 srpen–září | Posloucháme přírodu – vycházky pro zrakově handicapované, Píerov, Praha, Olomouc; www.birdlife.cz
 7.–9. 9. | Víkend pro rodiny s dětmi; www.birdlife.cz
 12. 9. | Seminář Přírodě na dosah pro učitele, Horka nad Moravou; www.birdlife.cz
 14. 9. | Konference Aplikovaná ornitologie, Zvolen, Slovensko; www.birdlife.cz
 17. 9. | Seminář Přírodě na dosah pro učitele, Praha; www.birdlife.cz
 4.–7. 10. | Členská exkurze do NP Hortobágy, Maďarsko; www.primaroute.cz
 6.–7. 10. | Festival ptactva na mnoha místech republiky; www.birdlife.cz
 3. 11. | Zazimování Josefovských luk; www.josefovskelouky.cz
 9.–11. 11. | Aktiv spolupracovníků Kroužkovací stanice NM, Kostelec nad Černými lesy; www.krouzkovaniptaku.cz
 16.–18. 11. | Podzemní členská schůze ČSO, Bartošovice; www.birdlife.cz
 24.–25. 11. | 4. západočeská ornitologická konference, Poběžovice; www.zcm.cz/cso

Nejlepší
cena
na českém
trhu!

Oldřich Mikulica, Tomáš Grim,
Karl Schulze-Hagen a Bård Gunnar Stokke

The Cuckoo – The Uninvited Guest

anglicky, 160 stran, vydalo nakladatelství Wild Nature Press v roce 2017

**Speciální nabídka – pouze na objednávku:
599 Kč pro členy ČSO | 699 Kč pro nečleny ČSO**

Závazné objednávky na eshop@birdlife.cz do 30. 9. 2018.

Poštovné a balné 100 Kč, možný osobní odběr v kanceláři ČSO
 Na Bělidle 34, Praha 5 nebo na členské schůzi ČSO
 16.–18. 11. v Bartošovicích

Více informací na www.birdlife.cz/kukacka

Ptačí svět – časopis ČSO | Ročník XXV, číslo 3/2018

Vydává a rozšiřuje Česká společnost ornitologická (ČSO).

Adresa redakce: Ptačí svět, ČSO, Na Bělidle 252/34, 150 00 Praha 5 – Smíchov,
 tel.: 777 330 355, www.birdlife.cz, e-mail: cso@birdlife.cz

Redakční rada: **Alena Klvaňová**, klvanova@birdlife.cz, šéfredaktorka
Jaroslav Cepák, krouzkovaci_stanice@nm.cz | **Gabriela Dobruská**, dobruska@birdlife.cz |
Lucie Hošková, hoskova@birdlife.cz | **Barbora Kaminiecká**, barbora.kaminiecka@nature.cz |
Jiří Sládeček, sladecek@psp.cz | **Zdeněk Vermouzek**, verm@birdlife.cz |
Lukáš Viktora, viktora@birdlife.cz

Vychází čtyřikrát ročně. Pro členy ČSO zdarma, roční předplatné 249 Kč.

Všechna čísla a jejich obsah najdete v pdf s ročním zpožděním na www.birdlife.cz/ptaci-svet/.

Grafický návrh a sazba: **Jiří Kaláček** (www.kalacek.cz) | Tisk: **Grafotechna plus, s. r. o., Praha**

Jazyková korektura: **Milan Bronclík**

Toto číslo vyšlo 13. 8. 2018 v nákladu 3 200 výtisků.

Uzávěrka příštího čísla je 30. 9. 2018. Vyjde v listopadu.

Inzerce, předplatné a pokyny pro autory na adrese redakce.

Zaregistrováno u Ministerstva kultury ČR pod č. E12781. ISSN 1801-7525.

Redakce děkuje všem autorům textů i fotografií a Milanu Bronclíkovi za korektury českého jazyka.

Na obálce: Terej bílý (*Morus bassanus*). Foto: Jiří Vondráček

Na vydávání časopisu přispívají členové ČSO, předplatitelé a inzerenti.

Příspěvky ani fotografie nejsou honorovány.

Navštivte webové stránky časopisu www.birdlife.cz/ptaci-svet/

a profil na Facebooku [facebook.com/PtaciSvet](https://www.facebook.com/PtaciSvet).

1 | Úvodník / Zdeněk Vermouzek

1 | Z terénu i z kanceláře / Zuzana Karlíková

Co přinesl poštovní holub

2 | Poštovky z paneláků / František Novotný, Ivan Obernauer

Letem ptačím světem Bány Kaminiecké

2 | Přelomový rozsudek pro Maltu

Poznáte...?

3–6 | Poznáte naše chřástaly? / Jaroslav Cepák, Jan Hošek

Z domova

7 | Jaro ve znamení špačků růžových / Lukáš Kadava

7 | Sup bělohlavý – nečekaný host na českém nebi / Marina Kipson

Rozhovor

8–10 | Kukačka je můj Mount Everest. Rozhovor s Oldřichem Mikulicou / Alena Klvaňová

Zajímavosti

11 | Stav ptáků světa 2018 / Alena Klvaňová

11 | Vražda vran a bezcitnost krkavců / Zbyněk Janoška

12 | Kakadu v Evropě už ve středověku / Zbyněk Janoška a Alena Klvaňová

12 | Ptáci a včely / Alena Klvaňová

Rady, tipy, návody

13 | Ochrana úlů před ptáky z pohledu včelaře / Jakub Dolínek

Objektivem...

14–15 | Objektivem Jiřího Vondráčka

Mladým ornitologům

16 | Krutihlavovy hlavolamy / Vladka Sládečková

16 | Polet se mnou do přírody / Gabriela Dobruská

Nové knihy

17 | B. Balbín: Rozmanitosti z historie Království českého / Karel Šťastný

17 | Jan Ševčík: Rok u rybníka

17 | Boria Sax: Vrána v našich životech, kultuře a historii

V ohrožení

18–19 | Ochranařské výročí: k zákazu lovu dravců na výrovkách / Jan Andreska a Dominik Andreska

20–21 | Spojme se k záchraně Ulcinjské saliny! / Lucie a Michael Hoškovi

21 | Poslední dropy černohlavé kromě psů ohrožují i elektrárny / Jiří Hrubý

22 | Ptáci a plasty / Katarína Slabeyová

Ze života ČSO

22–23 | Ptáci, ptačník a divocí koně / Břenek Michálek

24 | Nové plováky zachraňují životy / Mirek Bažant

24 | Ohlédnutí za hnízdní sezonou sýčků / Mirek Bažant a Martin Šálek

25 | Čtvrtstoletí s Víkendovým výzkumným táborem / Lukáš Kadava

Za ptáky do světa

26–28 | Na konec černého kontinentu / Tomáš Grim

Bartošovice 16.–18. 11. 2018

ČLENSKÁ KONFERENCE ČSO

v příjemném prostředí zámku v Bartošovicích u Nového Jičína

☛ přednášky

☛ společenské večery

☛ exkurze do Poodří a záchrané stanice

☛ nový projekt pro širokou veřejnost – sledování ptáků na krmítkách

Neváhejte

a počátkem září se registrujte
 na www.birdlife.cz

Těšíme se na vás!

Česká společnost ornitologická (ČSO) je dobrovolný zájmový spolek zabývající se výzkumem a ochranou ptáků. Má více než 3 000 členů. Pracuje na vlastních i mezinárodních projektech, popularizuje a propaguje ochranu ptáků a jejich prostředí. V Česku zastupuje mezinárodní organizaci BirdLife International.

BirdLife International je celosvětové sdružení národních organizací na ochranu ptáků a přírody. Působí ve více než 100 státech. Jeho cílem je snížit počet ohrožených druhů ptáků a chránit jejich území a tím přispět k zachování biologické rozmanitosti a udržitelnému využívání přírodních zdrojů. Charakterizuje jej motto: „Společně pro ptáky a pro lidi“ (Together for birds and people).